

tam sekāja dzidotāji un pōtoru skaiteitāji — bērini. Bēru gājām pa prišku nese krystu. Tū cylvāku sauce par krysta nesēju un tam vajadzēja byut spēceigam cylvākam un tōpēc tam uzdavumam izraudzeja pīmārōtu veirīti. Tyka izraudzeiti īpaši dūbes racēji, vysmoz divi spēceigi veirīši. Dūbi izrakt beja gryuts dorbs, seviški zīmā, kod zeme beja sasoluse. Dažkōrt nu bēru sātas leidz kopim beja lelōks ceļa gobols. Vysi cylvāki gōja kōjom. Alberts Veigurs ir dzimis ap 1880. godu Veiguru cīmā. Veiguram pīpaleidzēja kaida sīvīte.

Pēc 1905. goda sōcēs pastyprynōta pōrkrīvōšona. Tyuleņ pēc 1905. goda nūdybynōja zemniku banku, kura uzpērka nu muižom zemī, pūrus un cytu nakultivātu vītu. Pūrus nūsausynōja, samēreja saimisteibōs un pōrdeve zemnikim. Šūs saimisteibu īgivēji golvonā kōrtā beja krīvi, biži vīn pat nu Krīvijas centralom gubernom. Bet beja ari izjāmumi. Skryuzmaņu cīmam kaimiņūs beja naapdzeivōtas vītas: Degļu sola un Gonu sola. Te īprojektētōs saimisteibas kai par breinumu sajēme gondreiž vīnleidzeigi kai krīvi, tai ari latviši. Turpretim uz Dubnas pītakas Ūšas upes Sīna pūru pļovas sadaleja gobolūs un vysas atdeve Pītermuižas krīvim. Muižiniki zemī pōrdeve golvonom kōrtom tōpēc, ka muižom vajadzēja lelas summas samoksōt valdeibai par sūda ekspedīcijas karaspāku, kuru muižas beja pīprasejušas nu valdeibas 1905. goda revolūcijas laikā sev dēļ aizsardzeibas.

Cara laikā myusu dzimtinē pi dzeļžceļu stacijom mīstūs un piļsātōs uzcēle nalelas cerkvas — kapleicas. Parosti tōs beja byuvātas nu dzeļža plōksnem un stykla lūgim. Cerkvōs dīnu un nakti daga lampeņa (lampada) un svecas. Krīvu irēdņi ejūt garum turēja par sovu pīnōkumu tur īsagrīzt un pastateit sveci. Šaida krīvu cerkva beja Reigas golvonōs stacijas priškā, Daugovpilī un ari cytōs piļsātōs. Daugovpilī paplašynōjūt un pōrbyuvejūt dzeļžceļa staciju, nalelū cerkvu vajadzēja nūjaukt. Taipat taidu nūjauce Reigā Latvijas naatkareibas sōkumā. Jersikā, Leivōnu pogostā, tymā laikā dzeivōja divi pravoslavu gimines: stacijas priksnīks un vīns veikalnīks, voi kai tod saceja būdnīks. Būdnīks beja dzimis Vydzemē, latvišs pēc izcelsmes, bet pōrgōjis cara ticeibā. Stacijas priksnīks beja krīvs. Obi šōs gimines beja lyugušas valdeibu Jersikā uzcelt cerkvu. Tod ari rodōs izdeveiba: Daugovpilī nūjauktū kapleicu pōrvede uz Jersiku un ar lelu pompu restaurēja un atklōja. Vālōk pi šōs kapleicas apsamete uz dzeivi pareizticeīgūs pops. Leivōnu pogosta vacōkajam beja uzdūts kapleīcai pīlikt sorgu, kas nūdūkļū moksōtōjim godā izmoksōja 60 rubļu.

Pīzeime: Latvijā diktaturas režīma laikā ar sēdekli Daugovpilī icēle pravoslavu veiskupu un jū nūsauce par Jersikas veiskupu. Taidā veidā pravoslavija izsaceja pretenzijas uz vēsturiskū Jersikas tradīciju, jo Jersikas valdinīki pyrms vōcu inōkšonas krīsteīgū ticeibu beja pījāmuši nu Bizantijas rita.

Tradīcijas un tykumi. Bēres.

Pi myusu, kai tys beja vysā Latgolā, daudz beja skaistu tradīciju. Pīmāram, mes navarim aizmērst kūpejōs lyugšonas un dzidōšonu bazneicā, skaistōs procesijas atlaidōs un lelūs svātku dīnōs, lyugšonas pi cīma krysta maja mēnesī. Taipat kopu apmeklēšonu, krysta ceļu un daudzas cytas tradīcijas. Pavysam īpašas tradīcijas Latgolā beja bēres. Aizgōjēja mērsteigōs atlikas nūvītōja klētī, voi kaidā cytā naapdzeivōtā telpā. Bet bēru priksvokorā lelajā ļaužu ustobā uz golda, klōta ar boltu, teiru goldautu nūvītōja krucifiksu. Te sasalaseja aizgōjēja pīdareigī, rodi, draugi, kaimini un vysu nakti skaiteja kūpejas lyugšonas, dzidōja dzīsmes par myrušū. Vysmoz pādejūs trejdsdesmit godus Leivōnu pogostā bēru lyugšonas vadeja Alberts Veigurs. Jys bez kaida īlyuguma īsaroda bēru sātā un uzajēme lyugšonu un dzidōšonas vadeibu. Aizgōjēju uz kopim vede ar zyrgu rotūs voi rogovōs, atkareigi nu goda laika, bet sūplok aizgōjēja škērs-